

Ο Αυστραλίας Μακάριος για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

«Η Παναγία άνοιξε τον δρόμο σε εμάς, το “γένος άπαν των βροτών” να μεταβούμε κατά την κοινή ανάσταση στην αφθαρσία και την αθανασία», τονίζει, μεταξύ άλλων, ο [Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#) σε μήνυμά του για τη μεγάλη Θεομητορική εορτή της [Κοιμήσεως της Θεοτόκου](#). «Η κοίμηση και η μετάστασή της αποτελούν τον προορισμό ενός ευλογημένου πνευματικού ταξιδιού», επισημαίνει ο Σεβασμιώτατος, προσθέτοντας πως καθ’ όλη τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού η κεχαριτωμένη Μαρία πορεύτηκε ενάρετα, με αγαπώσα καρδιά, ταπεινό φρόνημα και βαθιά πίστη στον Θεό.

Στη συνέχεια, απευθύνει την παρότρυνση: «Ας προσπαθήσουμε να μιμηθούμε αυτόν τον βίο αγάπης, πίστεως, υπακοής και ταπεινότητας, ούτως ώστε να αξιωθούμε κι εμείς να ανέλθουμε τη νοητή “κλίμακα” της σωτηρίας μας”, ενώ καταλήγει με τη διαβεβαίωση ότι η Θεοτόκος «έν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπε» και μας βοηθάει στις δοκιμασίες μας όταν την επικαλούμαστε με θερμή καρδιά.

Αναλυτικά το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου:

Τιμιώτατοι αδελφοί συνεπίσκοποι και αγαπητά μου παιδιά,

Σήμερα στις εκκλησίες μας ψάλλουμε «τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν» με καρδιές πεπληρωμένες από αισθήματα χαράς, αγαλλιάσεως και ελπίδος. Ούτε ο τάφος, ούτε ο θάνατος, όπως μας λέγει ο υμνογράφος, δεν κατόρθωσαν να κρατήσουν την Υπεραγία Θεοτόκο μακριά από τον Υιό της και τη Βασιλεία Του στους ουρανούς. Τρεις ημέρες μετά την κοίμηση και την ταφή της, η Παναγία μας «μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν», γενόμενη «κλίμαξ», όπως προσφυώς έχει διατυπωθεί, η οποία ενώνει τη γη με τον ουρανό, το ανθρώπινο γένος με τον Θεό· άνοιξε, με άλλα λόγια, τον δρόμο σε εμάς, το «γένος άπαν των βροτών», να μεταβούμε κατά την κοινή ανάσταση στην αφθαρσία και την αθανασία.

Με ποιον τρόπο, όμως, ο φθαρτός άνθρωπος μπορεί να αποκτήσει την αιώνιο ζωή ως αναλλοίωτη ψυχοσωματική οντότητα; Την απάντηση λαμβάνουμε αν ανατρέξουμε στην επίγεια βιοτή της κεχαριτωμένης Μαρίας και αν αναλογιστούμε ότι η κοίμηση και η μετάστασή της αποτελούν τον προορισμό ενός ευλογημένου πνευματικού ταξιδιού. Στην αφετηρία αυτού του ταξιδιού, θα συναντήσουμε μία ευσεβή κόρη, με αγαπώσα καρδιά, ταπεινό φρόνημα και βαθιά πίστη στον Θεό. Οι αρετές αυτές τη συνόδευσαν σε όλο τον διάπλου του πολυκύμαντου βίου της: από το γεγονός του Ευαγγελισμού, όταν αποκρίθηκε με ταπεινότητα στον Αρχάγγελο: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου», αποδεχθείσα να συνεργήσει στο σωτήριο έργο της Ενσαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, έως τις στιγμές οδύνης που βίωσε κατά τα φρικτά Πάθη και τη Σταύρωση του Κυρίου μας, παραμένοντας ωστόσο πιστή και υπάκουη στο θέλημα του Θεού, αλλά και έως τον Ευαγγελισμό της Κοιμήσεώς της, όπου αντί να κλονιστεί ψυχικά ή να δυσανασχετήσει για την επικείμενη αναχώρησή της από αυτόν τον κόσμο, εκείνη έσπευσε να προσευχηθεί στο Όρος των Ελαιών και έπειτα να χαρίσει τα υπάρχοντά της σε χήρες και εμπερίστατες γυναίκες.

Υπάρχει άραγε καλύτερο πρότυπο ενάρετου βίου, πέραν αυτού που διήγαγε η Παναγία μας; Η απάντηση προφανώς αρνητική. Γι' αυτό, ας προσπαθήσουμε να

μιμηθούμε αυτόν τον βίο αγάπης, πίστεως, υπακοής και ταπεινότητας, ούτως ώστε να αξιωθούμε κι εμείς να ανέλθουμε τη νοητή «κλίμακα» της σωτηρίας μας. Και μην απελπιζόμαστε όταν συναντούμε δυσκολίες, πειρασμούς και δοκιμασίες. Αρκεί να καταφεύγουμε σε Εκείνη και να επικαλούμαστε τη βοήθειά της με θερμή καρδιά, καθώς «ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπε». Εκείνη θα απλώνει τη σκέπη της, θα μας παρηγορεί και θα μας ενισχύει, βοηθώντας μας να κατευθύνουμε τα βήματά μας προς τις πύλες της Ουράνιας Βασιλείας που ύστερα από τη μετάστασή της παραμένουν ανοιχτές και περιμένουν όλους μας να τις διαβούμε.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους σας!